

ERŐTLENSÉGEIMMEL DICSEKSZEM

Alapige: 2 Kor 12,9b

Olvasmány: 2 Kor 4,7-18

Különös, talán bizonyos értelemben ellentmondásosnak tűnő az, ahogyan Pál az ő erőtlenségeivel dicsekszik, saját maga is úgy fogalmaz, hogy esztelenül szól, miközben felsorolja azokat a küzdelmeket és nehézségeket, melyek életét és szolgálatát körülveszik. Ha ő maga esztelenségnek véli, hogy álljunk hozzá mi? Hogy értsük helyesen? Milyen ez az erőtlenségekkel való dicsekvés? Egyáltalán hogyan beszéljünk, gondolkodjunk gyengeségeinkről?

Erőtlenségeimmel dicsekszem... talán legtöbbször úgy találkozunk ezzel, amikor az utcán megállva, vagy otthon leülve azzal kezdődik a mondandó, hogy *nem akarok panaszkodni, de...* és akkor megkezdődik a véget nem érő panasz áradat. A beszélő ezzel mintegy megerősíti önmagát a sajnálatás eszközével, vagy éppen a hősiesség felmutatásával: lám, nekem milyen sok gondom van, és mindazt, amit az élet/sors/Isten rám mért, azt hogyan tudtam elhordozni. Amikor én vagyok a hős – az apostol nem ilyen dicsekvésről beszél.

Erőtlenségeimmel dicsekszem...? Én? Soha! Ez talán egy másik nagyon jellemző hozzáállás. Nem mondom el, még ha bajom van is, mert akkor kiderül valójában milyen gyenge vagyok, mennyire elesett az életem. Magamban tartom. Nem beszélek a gyengeségeimről, nem merem megvallani a bűneimet sem. Így is én és a hiányosságaim vannak a középpontban. Nem erre tanít az Ige.

Erőtlenségeimmel dicsekszem – de ez a dicsekvésem nem magamról, hanem Krisztusról szól! A keresztyén ember gyengeségeiről való beszéde bizonyágtétel lehet, sőt azzá kell legyen. Amiben nem a szenvedéseken van a hangsúly, sem nem azon, hogy ezeket én hogyan vívtam meg, hanem hogy a bennem lakozó Krisztus ereje milyen hatalmasan vitt át engem mindezen. Ehhez Pál mutat példát a számunkra. Ő Jézussal, a vele való teljes közösségben éli meg a mindennapok küzdelmeit: testi fájdalmait, lelki vívódásait, a szolgálatával járó nehézségeket. Azzal a mély lelki tapasztalattal, hogy a Krisztus ezekben folyamatosan mellettem van, érzem az ő megsegítő jelenlétét. Minél nagyobb a mélység, a gyengeség, annál inkább, annál erősebben. Mert rá figyelek, nem másra.

Erőtlenségeimmel dicsekszem: mert ezek legyőzésében mutatkozik meg az ő hatalma: a testi-lelki terhek hordozásában, ugyanígy a bűnök súlya alatt. Ezekben megtapasztalom az ő végtelen szabadítását, ezért amikor erőtlenségeimről szólok, bizonyágtétellé válik, hiszen nem magamról, a saját erőmről kell beszámolnom, hanem arról, hogy kicsoda az én Szabadítóm, aki engem feleml. Ámen.

HIRDETÉSEK

1. Alkalmaink

Szerdán 18 órakor a Jelenések könyvét olvassuk tovább a Bibliakörben.

A héten folytatódnak az egyházlátogatás alkalmai. Imádkozzunk ezekért a találkozásokért is. Hozzánk pénteken érkeznek vizitációra tanácsos testvéreink: Maruczán Attila abai lelkipásztor és dr. Kassai Hajnalka dunaújvárosi presbiter. 18 órára várjuk a gyülekezet tagjait.

A konfirmációs készülődés a végéhez közeledik. Szombaton 17 órakor a konfirmandusokat szüleikkel együtt hívjuk közös együttlésre.

Jövő vasárnap 10 órakor Istentiszteletet tartunk.

2. Jövő vasárnap 15 órakor missziói fórumot tartunk, melynek fő témái:

- készülődés, ráhangolódás a közelgő evangélizáció alkalmára
- készülődés, ráhangolódás a nyári tábor alkalmára
- mindaz, amire már nem jutott idő galyatetői megbeszélésünkön

3. Kérjük és várjuk a jelentkezéseket a gyülekezet idei közös nyári táborára. Az elmúlt héten a jelentkezők száma 27-re nőtt. Várjuk még a részvételi jelzéseket.

Az Úr Jézus legyen gyülekezetünknek és életünknek őriző pásztora!